

¿Que'n dubteu de tot aixó? Donchs bé; ¿no ha sigut una de las principals causas del nostre malestar el preu excessiu á que hem hagut de pagar els sulfats, els guanos y algunas llevors? Es innegable que sí; ¿y no hi hem trobat ja remey á n' aixó? ¿No estém mes que contents de las adquisicions que hem fet per mediació de la Cambra Agrícola?

Desenganyemse; el remey per molts dels nostres mals, els posehim nosaltres mateixos. Es veritat que per obtenir alguns d'aquestos remeys s'ha de passar molt temps. Pero jo pregunto: ¿la casa en que la major part vivim, es feta del nostre recort y ab recursos propis? Si'ls nostres passats no haguesin aixecat avuy una paret, construït demá una nova part de la casa, hageram nosaltres ab el nostre sol esforç arribat á tenir la casa ab las comoditats que avuy tenim?

No hi ha per aquí propietat que no tingui terras de regadiu. Si els antichs propietaris de tals hisendas haguessin contat com contan molts pagesos d'avuy, poch hageran esmersat jornals en fer minas, canalisar fonts y construït bassas pera diposit de l'aygua; pero la consecuencia es claríssima: las tals terras en lloch de ser de regadiu continuarián essent de secá.

Per avuy prou. Mes ja que he comensat citant unas observacions d'un eminent escriptor catalá, acabaré citantse altras d'un francés, observacions que com las primeras son estampadas fa poch dias.